

166

USTAWA

z dnia 15 lipca 1968 r.

o zmianie ustawy o remontach i odbudowie oraz o wykańczaniu budowy i nadbudowie budynków mieszkalnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 22 kwietnia 1959 r. o remontach i odbudowie oraz o wykańczaniu budowy i nadbudowie budynków mieszkalnych (Dz. U. Nr 27, poz. 166) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) domów jednorodzinnych wyłączonych spod publicznej gospodarki lokalami,
- 2) małych domów mieszkalnych, w których co najmniej jeden lokal jest wyłączony spod publicznej gospodarki lokalami,
- 3) domów odpowiadających warunkom wymienionym w pkt 1 i 2, położonych w miejscowościach; w których nie wprowadzono publicznej gospodarki lokalami.”

b) wprowadza się nowe ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Przepisów ustawy nie stosuje się również do nie podlegających podatkowi od nieruchomości lub zwolnionych od tego podatku budynków gospodarstw rolnych położonych na terenie gromad.

2b. Jednakże przepisy ustawy o przebudowie zespołów budowlanych (rozdział 2a) stosuje się do domów wymienionych w ust. 2.”

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ilekroć w ustawie jest mowa o organie gospodarki mieszkaniowej — należy przez to rozumieć właściwy organ do spraw mieszkaniowych prezydium miejskiej lub gromadzkiej rady narodowej albo rady narodowej osiedla.”

2) po rozdziale 2 wprowadza się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a.

Przebudowa zespołów budowlanych.

Art. 5a. 1. Jeżeli ze względów urbanistycznych lub architektonicznych określonych ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zachodzi konieczność uporządkowania na terenie miasta zespołu budowlanego dawnej zabudowy, wówczas można przy porządkowaniu zabudowy dokonywać — przy zachowaniu przepisów o ochronie dóbr kultury i o muzeach — przebudowy, rozbudowy, nadbudowy lub remontu, a także rozbiórki budynków lub ich części, łączenia budynków i urządzeń wewnętrznych tych budynków oraz budowy, rozbudowy lub przebudowy urządzeń budowlanych związanych z budynkami oraz zagospodarowania terenów nie zabudowanych przeznaczonych dla potrzeb mieszkańców tego zespołu budowlanego.

2. Zespół budowlany dawnej zabudowy, wymagający uporządkowania, określa wojewódzka rada narodowa na wniosek lub po zasięgnięciu opinii rady narodowej danego miasta, a w miastach wyłączonych z województw — rada narodowa miasta na wniosek lub po zasięgnięciu opinii właściwej dzielnicowej ra-

dy narodowej. Uchwała o określeniu zespołu budowlanego, którego zabudowa podlega uporządkowaniu, powinna być ogłoszona w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

Art. 5b. 1. Jeżeli w wyniku uporządkowania zabudowy zespołu budowlanego nastąpi przebudowa, rozbudowa, nadbudowa lub połączenie budynków albo związanych z nim urządzeń budowlanych przeznaczonych dla potrzeb ogółu mieszkańców tego zespołu lub gdy wartość budynku i związanych z nim urządzeń budowlanych wzrośnie w wyniku dokonania remontu o ponad 50% wartości technicznej budynku, wymienione budynki oraz tereny i urządzenia budowlane związane z tymi budynkami mogą być przejęte na własność Państwa za odszkodowaniem ustalonym na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

2. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia określić inne przypadki niż wymienione w ust. 1, w których budynki oraz tereny i urządzenia budowlane związane z budynkami, objęte uchwałą, o której mowa w art. 5a ust. 2, mogą być przejęte na własność Państwa na warunkach określonych w ust. 1.

3. Decyzję o przejęciu na własność Państwa budynków, terenów i urządzeń budowlanych związanych z tymi budynkami oraz o wysokości odszkodowania, o którym mowa w ust. 1, wydaje organ do spraw gospodarki mieszkaniowej prezydium powiatowej (miejskiej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej.

Art. 5c. 1. Roboty wymienione w art. 5a ust. 1 wykonuje organ gospodarki mieszkaniowej ze środków państwowych bez potrzeby uzyskania zgody właściciela budynku na ich wykonanie.

2. Właściciele nieruchomości objętych uchwałą, o której mowa w art. 5a ust. 2, które nie zostaną przejęte na własność Państwa, będą obciążeni kosztami przebudowy (rozbudowy, nadbudowy lub remontu) budynków i urządzeń położonych na tej nieruchomości do wysokości wzrostu ich wartości po przebudowie w porównaniu z ich wartością przed przebudową. Powstała różnica wartości domów stanowi wierzytelność Państwa podlegająca hipotecznemu zabezpieczeniu na zasadach i trybie przewidzianym w niniejszej ustawie.”

3) w art. 7 ust. 1 wyrazy w nawiasie: „(miejskiej miasta stanowiącego powiat, miasta wyłączonego z województwa)” zastępuje się wyrazami: „(miejskiej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej miasta wyłączonego z województwa)”;

4) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. Ze środków jednostek gospodarki społecznej nie mogą być wykańczane lub nadbudowywane na podstawie art. 6 i 7 domy jednorodzinne i małe domy mieszkalne.”;

5) w art. 8:

a) w ust. 1 skreśla się wyraz „mieszkalną”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli wykończenie lub nadbudowa zostanie dokonana przez organ gospodarki mieszkaniowej albo przez inną jednostkę gospodarki społecznej (art. 7 ust. 3), uzyskaną powierzchnię przeznaczają się do czasu zamortyzowania nakładów na rzecz organów lub jednostek, które dokonały wykończenia lub nadbudowy budynku. Przydziału lokali na rzecz tych organów lub jednostek albo wskazanych przez nie pracowników dokonuje w miejscowościach, w których wprowadzono publiczną gospodarkę lokalami, właściwy do spraw lokalowych organ prezydium rady narodowej miasta, osiedla lub gromady przy zachowaniu zasad przydziału określonych w przepisach prawa lokalowego.”;

6) dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Przepisy art. 9 i 10 mają zastosowanie przy hipotecznym zabezpieczeniu wierzytelności Państwa, o których mowa w art. 5c.”;

7) w art. 11:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Orzeczenie o przejęciu nieruchomości na własność Państwa wydaje organ do spraw gospodarki mieszkaniowej prezydium powiatowej (miejskiej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej.

3. Odszkodowanie ustala się według wartości budynku przed rozpoczęciem robót wymienionych w art. 2 albo przed wykończeniem, nadbudową lub przebudową budynku, stosując odpowiednio przepisy o wywłaszczeniu nieruchomości, z tym że wysokość odszkodowania za budynki użytkowe inne niż przeznaczone na warsztaty rzemieślnicze, drobne zakłady przemysłowe lub małe pensjonaty przejęte na własność Państwa na podstawie przepisów niniejszej ustawy nie może przekraczać również przeciętnych kosztów wybudowania w danej miejscowości domu jednorodzinnego pięcioizbowego. Wypłata odszkodowania następuje w sposób przewidziany przy wywłaszczaniu nieruchomości.”;

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. W razie przejęcia budynku na własność Państwa za odszkodowaniem nie dokonuje się wpisu i poteki dla zabezpieczenia środków finansów wydatkowanych na roboty wymienione w art. i art. 5a ust. 1. Jeżeli przejęcie budynku następuje wskutek wykonania kolejnych robót wymienionych w art. 2 lub art. 5a ust. 1, od wartości budynku ustalonej przed rozpoczęciem kolejnych robót potrąca się sumę nie umorzonych środków państwowych wydatkowanych na poprzednio wykonane roboty.

5. Przepisy ust. 3 i 4 mają zastosowanie przy przejęciu nieruchomości na własność Państwa na podstawie art. 5b.”;

8) w art. 12 ust. 2 po wyrazach: „Przepisu art. 11” dodaje się wyrazy: „ust. 1”;

9) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Przy wykańczaniu lub nadbudowie albo przebudowie budynku nie związanej z porządkowaniem zabudowy zespołów budowlanych nie można istniejących lub zaprojektowanych lokali mieszkalnych przerabiać na lokale handlowe lub lokale usługowe, przeznaczone do prowadzenia w nich usług rzemieślniczych i ludności.”;

10) w tytule ustawy oraz w treści poszczególnych jej przepisów wyrazy: „budynków mieszkalnych” zastępuje się przez wyraz: „budynków”.

Art. 2. 1. Traci moc dekret z dnia 26 października 1945 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny (Dz. U. z 1947 r. Nr 37, poz. 181 z późniejszymi zmianami).

2. Do naprawy, wykończenia lub nadbudowy budynku rozpoczętej w wykonaniu ostatecznej w toku instancji cywilnej, wydanej na podstawie dekretu wymienionego w ust. 1 stosuje się nadal przepisy tego dekretu.

Art. 3. Minister Gospodarki Komunalnej ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 22 kwietnia 1950 r. o remontach i odbudowie oraz o wykańczaniu budowy i nadbudowie budynków mieszkalnych (Dz. U. Nr 27, poz. 11) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *M. Spychalski*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

167

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 czerwca 1968 r.

o zmianie rozporządzenia w sprawie ustanowienia cel na towary przywożone z zagranicy.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 marca 1962 r. w sprawie ustanowienia cel na towary przywożone z zagranicy (Dz. U. Nr 21, poz. 95 oraz z 1963 r. Nr 24, poz. 139) dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadkach gdy taryfa celna przywózowa przewiduje stosowanie stawek kolumny I pod określonym warunkiem, a zgłaszający towar do odprawy celnej na przyjęcie tego warunku nie wyrazi zgody

albo też gdy po dokonaniu odprawy warunek ten naruszy, należności celne wymierza się i pobiera z zastosowaniem stawek kolumny II. Dokonanie odprawy celnej z zastosowaniem stawek celnych pod określonym warunkiem powoduje, że dopuszczenie waru do obrotu na polskim obszarze celnym następuje z zastrzeżeniem art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*